

Яўгенія Янішчыц

РУЖЫ КУПАЛЫ

Святло вачэй. Журбы пракос.
Сарочки кужаль.
Ўпляліся ў Ваш балесны лёс
Шыпы і ружы.

Ў хадзе радка, як хадака,
Праз град і слоту,
О, як выполвала рука
Драсён прыгнёту!

Да зор не спалася радкам
І песні мужнай.
І не да сну было шпікам:
Палалі ружы.

Адменнай ніткай вышыт час.
Ды ў Беларусі
Не ў ценъ сышлі — звіняць для Вас
Прызнання гуслі.

Гучыць паэзіі арган
Праз боль і сцюзы.
...Кладу на вечнасці Курган
Святыя ружы.

1982 г.